

2023. március 29. szerda – Jn 8,31-42

Milyen nehéz lehetett akkoriban az embereknek elhinni, hogy Jézus Istentől jött, ő az Isten fia. Eléjük áll egy két lábon járó ember, és azt mondja, ő Isten fia. Nem keveset állít. Ilyen lenne Isten? Hát nem ezt vártuk. Ez elég botrányos. Meg amiket mond, na az pláne. Szeresd felebarátod, mint önmagadat! Ő nem Isten, csak egy őrült. De amiket mond, az nagyon elgondolkodtató, sajnós. És egy őrült nem ilyen végtelenül szelíd. Igaz lenne mégis? Voltak, akik hittek. Ez elég volt nekik, és követték. Voltak, akik valamennyire megértették, talán, és ez már elég volt, hogy az életüket is feltegyék rá.

Milyen nehéz nekem is elhinni, hogy Jézus Isten fia. Vagy csak annyit, hogy Jézus érti, ismeri az Atyát. Én is épp olyan vagyok, mint Jézus beszélgetőtársai a Bibliában. Na jó, csak majdnem. Legalább nem verem a mellem, hogy nagy keresztény vagyok, meg nem vádolom Jézust, nem botránkozom meg azon, amit mond. Ők sem értették, én sem értem. De örülhetek, mert én kevésbé nem értem. Ez is valami. Csak kevés. Egyszerűen nem tudom őt követni. Értem a szavait? Kicsit igen. Van bennük valami. Valami tűz... De hihetetlen is. Rátegyem az életem? Éljem életemet az ő földi logikától teljesen idegen logikájával?

Aki igazán érti a szavait az követi is. Nem fél senkitől, semmitől. Szabad és teszi az igazságot. Van hova fejlődnöm...

Földiák Gergely, Budapest